

Hospodin je milosrdný a milostivý. (Žalm 103)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Mt 18, 21 – 35, výběr Mt 18, 21 - 22)

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmasedmdesátkrát.“

POZDRAVY ZE SETKÁVARNY – ROZHOVOR S P. FRANTIŠKEM HANÁČKEM

Otec František si v roce 2026 připomíná několik významných výročí – v červnu se jednalo o 45 let kněžství a 35 let v naší farnosti. Letošní rozhovor tedy bude věnován reflexi uplynulých dekád v naší farnosti (pozn. – o osobnosti a životě našeho pana faráře pojednával rozhovor v čísle 31/2025). Zároveň bychom mu nejen tímto rozhovorem chtěli vyjádřit díky za uplynulé roky v naší farnosti a akcentovat úspěchy, kterých se podařilo dosáhnout.

Otče Františku, jaká byla Vaše cesta do farnosti sv. Mořice a co jí předcházelo?

Po vysvěcení v roce 1981 jsem svá kaplanská léta trávil ve Slezsku, konkrétně ve farnostech Karviná a pak od r. 1989 dva roky na prvních samostatných místech – Píšť a Vřesina u Hlučína. Byla to léta zajímavá, živá, dramatická, pastoračně bohatá a z velké části formovala moje další směřování. Po revoluci v roce 1989 se začala celá společnost měnit, což znamenalo i církve. Nový arcibiskup Mons. František Vaňák se spolupracovníky musel řešit nové uspořádání diecéze a z jeho rozhodnutí jsem se po odchodu P. Nerychela i kaplana stal v roce 1991 farářem u sv. Mořice. Sám v duchovní správě.

Jak byste charakterizoval 90. léta v této farnosti?

Devadesátá léta byla dynamická, plná nadšení a očekávání po revoluci. Přišel jsem tehdy do farnosti mladý a měl jsem různé pastorační představy. To, co bylo neobvyklé, byl hojný koncertní život, který byl s chrámem spojen. Začaly probíhat také farní dny a farní plesy, veřejnosti jsme zpřístupnili jižní věž. Při příležitosti 600. výročí posvěcení kostela (1992) proběhla v prostorách původního archivu na Křížkovského ul. (dnes Centrum Aletti) velká výstava věnovaná historii našeho chrámu. Po vzoru farností Píšť a Vřesina jsme začali jezdit na farní poutě do Lurd, Fatimy a na další místa. Od roku 1992 se začal vydávat Svatomořický zpravodaj. Zpočátku se několik let tiskl cyklostylem (dnešní mladí lidé ani nebudou vědět, co to bylo za způsob tisku), potom už přes počítačovou tiskárnu. V roce 1995 proběhla první velká oprava starých varhan. Kvůli potřebě většího zázemí pro pastorační aktivity jsme v roce 1996 upravili na půdě fary nové prostory a založili občanské sdružení Mořické centrum mládeže, které začalo vyvíjet hodně aktivit nejen s mládeží, ale i s dospělými (biblické hodiny, Hanácká dechovka, loutkové divadlo, rodinné centrum aj.). Také jsem se stal děkanem olomouckého děkanátu, členem kněžské rady a sboru konzultorů a poutním referentem pro naši diecézi a navíc i členem skupiny Desetiletí duchovní obnovy při ČBK. Přibývalo také koncertů a různých kulturních akcí v rámci města. Velkou událostí byla kanonizace sv. Jana Sarkandra a sv. Zdislavy v Olomouci v roce 1995 a následující rok celorepubliková pout' do Říma, na čemž jsem hodně spolupracoval. Od roku 1996 se začala rozvíjet obnova úcty ke sv. Pavlíně, a to jak ve spolupráci s různými organizacemi, tak později s městem Olomouc. Dodnes tato úcta a připomínka ožívá každý rok v rámci Svátků města. Za zmínku stojí i renovace fary, i když to není na první pohled vidět, ale udělal se velký kus práce. Také jsem se stal v roce 1999 kanovníkem Metropolitní kapituly a později jejím kustodem s úkolem zajistit správu restituovaného majetku, ale to až od r. 2012.

Co období začátku třetího tisíciletí?

Po roce 2000 jsme ve farnosti rozvíjeli aktivity spojené s Mořickým centrem mládeže, což zabíralo značný pastorační prostor. Mimo to byla potřeba věnovat se také technickým potřebám v kostele, na faře i v novém farním domě vedle školy, který se „z gruntu“ opravoval.

Důležitá byla také oprava pozednicových krovů na obvodu celého kostela, kde se v letech 2009–2011 vyměnilo veškeré trámoví i břídlíce v šířce 3 m a udělaly se nové dešťové žlaby. Mimo oprav se stále konalo hodně aktivit v pastorační rovině. Probíhaly samozřejmě i poutě menšího rozsahu (Velehrad, Hostýn, Stará Voda – sv. Anna). Dost se toho podařilo na poli kultury – už v devadesátých letech začaly nové hudební aktivity, jako například prázdninový Bachovský festival a varhanní kurzy a také Festival vánoční hudby, a v tom se pokračovalo. Zkrátka – stále se něco dělo.

A jak vnímáte období od roku 2010 do dneška?

V roce 2012 farnost zakoupila dům, ve kterém dnes máme Setkávárnu. Než se k tomuto výsledku dospělo, bylo nutné vykonat mnoho mravenčí práce. Připravit projekty oprav a dále tyto opravy realizovat. Když jsme v roce 2018 začali velkou opravu nazvanou Revitalizace kostela sv. Mořice, což byla velmi náročná akce, bylo v tomto domě v přízemí zázemí pro stavební firmu Eurogema. Po dokončení oprav přišel nápad na dnešní Setkávárnu, která funguje od října 2021 dosud. Svého času byl sv. Mořic s nadsázkou „nehezky kostel“ v Olomouci a bylo potřeba tuto situaci řešit. Proto jsme od roku 2016 začali přemýšlet o velké revitalizaci kostela. Nejdříve bylo potřeba sehnat dotace, což se z velké části podařilo pokrýt z fondů EU, a to i díky Magistrátu města Olomouce. Potom přišla doba samotné revitalizace, která měla několik částí. V první z nich byla kompletně obnovena fasáda a jižní věž, kde bylo instalováno zcela nové schodiště (2018–2021). Ve druhé etapě proběhla velká renovace Englerových varhan slovinskou firmou Škrabl (2020–2023). V té době nám situaci dost zkomplikoval covid, ale vše se naštěstí podařilo zvládnout. Nyní probíhá II. etapa Revitalizace kostela sv. Mořice IROP II., což je výměna bednění a břídlíce na celém kostele, včetně oprav některých vyhnílych trámů. Tak jako první etapa byla z 95 % dotována Evropskou unií a Ministerstvem pro místní rozvoj, podobně tomu je i u této druhé etapy, jen s tím rozdílem, že dotace je 70 %, zbývající část je na farnosti.

Jak vnímáte své působení ve farnosti celkově a co byste vzkázal farníkům?

Když se ohlédnu na celé uplynulé období, snažil jsem se v daných podmínkách vždy dělat to, co bylo potřeba udělat a co bylo možné. Reagovat na požadavky doby, která byla a je dynamická a plná očekávání. Být v mnoha ohledech „revoluční“ – ať už vytvořením zázemí pro pastorační aktivity na půdě fary, úpravou prostor pro farní Setkávárnu v domě naproti kostelu, kamerovým systémem v kostele, zpřístupňováním prostor chrámu a věže nebo vydáváním Zpravodaje. Samozřejmě přicházely i náročné situace – třeba při jednání s úřady, což nebylo vždy jednoduché. Ale i zde se dařilo hledat cesty a dojít k dobrému výsledku. Farníkům bych chtěl vzkázat, aby se ve farnosti nebáli víc angažovat a aby ti, co chodí do kostela, přivedli i další – třeba z rodinných nebo kamarádských vazeb. Prostě aby farnost žila dál i s tím, jaká proměna čeká naši církve v budoucnosti, a také aby posilovali svou víru. Zkrátka, aby hlásání evangelia pokračovalo dál i v budoucnu. To je možné jen v živém společenství. To představuje velkou výzvu pro nás všechny – důvod k reflexi i k otázkám, jak se na životě farnosti podílet aktivněji.

Děkujeme za Vaši opravdovost, vynaloženou energii, upřímnost, pevnost ve víře a za vše, co jste pro farnost až dosud vykonal, otče Františku!

(s otcem Františkem si povídala Klára Výmolová)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- V neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny** naproti bočnímu vchodu do kostela (růžový dům).
- [Mezinárodní varhanní festival](#) pokračuje v našem kostele 14.9. koncertem Loreta Aramendiho (*Dupré a jeho žáci*) a 17.9. vystoupením Davida Briggse (*Po stopách velikánů*). Začátek v 19 hodin, vstupenky (350 / 250 Kč) jsou k dispozici v předprodeji (infocentrum v podloubí radnice) i přímo na místě hodinu před začátkem.
- **Výuka náboženství** probíhá od 10. září následovně: 14:00 1.-3. třída, 15:00 4.-5. třída, 16:00 6.-9. třída.